

Magyar Hírmondó.

Költ *Bétsben*, Kis-Affzony-Havának
(Augustusnak) 12-dik napján, 1794-dik
Eszkendőben.

(13.)

Hadi Környűlállások.

Koburg Hertzeg, következő hat-
hatós Buzdítást intézett Júliusnak 30-dikán
a' Német-Birodalombéliekhez:

„Atyámfiai, és Barátim!

El-hagyták a' mi derék Seregeink,
azokat a' termékeny vidékeket, mellyeken,
három húzombéli igen véres hadakozásokat
folytattanak vitézül, olly tzeállal, hogy
meg-óltalmazzák a' ti vagyonaikat, 's
életeteket; fenn-tartsák Vallástokat, és
tsendességeteket; 's meg-mentsék Tarto-
mányaikat a' végső romlástól. Nem
kimélették ők saját véreket; ki-öldoztatta
őket magokat önnön magokkal, a' nemes
érzés, azok alól a' drága kötelek alól,
mellyek által a' messze-való Nemzetek
szintügy vonattnak tulajdon földjökhez,
mint ti a' magatokéhoz. Egésszen el-szánták
életeteket, és fel-áldozták magános boldog-
ságokat — 's ekképpen tartották-fel, 3
egymásután következő eszkendőkben fegy-
vereiknek ditsőségét, 's eszközlötték ezen
háznos védelmet.“

„Az erőből való ki-fogyhatatlansága egy dühös Népnak, melly játszik az embereknek életekkel, és boldogságokkal: 's meg-vét mind Vallást, mind Törvényeket, mind minden kötelét a' Társaságnak; ezen Népnak számlálhatatlan tsordái, mellyeket, mézárfszékre vezetnek Tirannusaik, és a' mellyek özönnel ontják véreket, egy képzeltt Szabadságnak szemfényvesztő hasznáért; — Semmit se' mozdítása, egy megvakított Népnak (a' *Belgyiominak*) melly meg nem esmérte a' veszedelmer, és siketvölt egy olly Fejedelemnek Atyai szavára, a' ki nem akart egyebet, az ő boldogságánál; — a' szörnyű akadályok és nehézségek, mellyeket formáltanak némelly kevély Képviselői ezen Népnak, melly meg esméri már most és átkozza azokban, a' maga végetlen inségének Eszközleit. — Ezek azok az okok, mellyek kényszerítették Seregeinket, a' ti széleitekhez való visszavonulásra.“

„Meg vagynak ugyan gyengülve Seregeink; de nintsenek meg-győzöttetve; meg-fárasztotta őket a' nagyobb számú Néppel való küzködés: de bátortalanság, vagy kétségbe-esés, meg nem szüntette őket azoknak lenni a' kik voltak. Úgy állanak ők itt még most is, mint bástyája a' Német Szabadságnak, 's mint egy pais, melly védelmére tartozik lenni a' ti Vallástoknak, Törvényeiteknek, és Familiáitoknak. A'

Móza (Maas, Meuse-vize), határ-linea; a' rontás, és meg tartás; az el-enyézés, és fenn-állás; 's a' bódogtalanság, és boldogság között. — A' ti kötelességtek a' most, Derék Németek! Barátim és Atyám-fiai! hogy lehetőségessé tegyétek a' ti Szabadítójaitoknak, az érettetek való élést, 's halást. “

„Én magam — egy Német Hertzeg; kinek egyenlőképpen szivén vagyon Hazám' boldogsága, és Vitézeimnek meg tartása — én, kívánom mai napon tölletek: hogy szerezzetek nekünk táplálásunkra való, hozzatok eleséget, tsüreceitekből; midőn táborainkba szállítandjátok azt gondoljátok meg, mit vesztek - bé most is termő földjeitekről? Olfzátok - meg vélünk, félretett keresményeiteket, fordíttátok, Szentegyházaitoknak kintseit, az Úr' ezen Templominak meg-tartására. Küldjétek ezüst-edényeiteket a' Tsászárnak, hogy fizesse ő a' ti Óltalmazóitokat. Hathatós közönetét vészitek Ti ezen Fejedelemnek, és élni fogtok a' ti költsönvaló adományotoknak haznaival. Pótollyátok ki nekünk, azon segedelmeket, mellyektől, Belgyiomnak el-vesztése által meg-folztattunk, és a' mellyekkel most a' mi ellenségeink élnek. Ápolgassátok ezentúl betegjeinket, és sebeseinket, egéllz munkásságú könyörületeséggel. “

„Kellyetek fel jó szívű lakosai a' *Rajnai*, és *Mosellai* szerentsés Tartományoknak, fogjatok fegyvert, álljátok el folyó-vizeiteknek hosszát, és szoross útaitokat, kísérijétek szállítványainkat, őrizétek magazinomjainkat. Kellyetek fel ezenként, és hartzollyatok velünk, az óltárért, honnyaitokért, Tsaszártokért, és Szabadságtokért. Nem visziünk Mi, Titeket, a' ti Országtoknak folyóvizein túl, nem akarjuk a' ti Tartományaitoknak népességét fogyasztani: hanem kötelesek vagytok Ti, bátorságot eszközölni hátunk megett, és vigyázni széleiteken.“

„Bizonyosan hiszük is, Németek! hogy meg nem tsalódunk, a' reátok való támaszkodással. Ti-bennetek vetettük Mi bizodalomunkat; a' Lélek, mellytől vezéreltetek, és a' ti ereitekben tsergedező vér, nem hagynak bennünket nyughatatlankodni. Maga hordozott a' mi Tsászárunk, három esztendőknék el-forgása alatt minden terhet, és mellze-való Népek hartzoltak ti érettetek. Meg-esmerhetitek önnön magatok, hogy már most rajtatok a' sor, a' fegyverfogásban.“

„Mi, részünkről, igérjük néktek, és én is különösen, mint egy esmeretes hívségű derék Ármádiának Vezére, igérem Seregeim' nevében, hogy leg-kisebb bosszúságot se fogtok tőlünk szenvedni; nem sajnállyuk vérünket, mind az utolsó

tseppig ki-ontani a' ti javatokért; 's meghalni szüntűgy készek leszünk, valamint hartzolni tudunk érettetek; és a' gilljotín-vasa alá soha se fogja adni a' maga nyakát a' szabad és bődög *Német-Ország*; soha ennek tsendes Lakosai, a' magok nyájjas, és jó erköltseiket, kedves és nemes eggyűgyűségjeket, a' tulajdonosi just óltalmazó törvényyeiket, és religiójokat fel nem tserélik: feslettséggel, minden principiumoknak meg-tagadásával, istentelenséggel, és a' Frantziáknak pufztító dühösségjekkel. “

„De ha, *Belgyiom'* Lakosainak példája szerént, a' kik most vagyonyaiktól, szabadságjoktól, 's Isteni-tiszteletjektől megfosztattatva, a' leg-síralmasabb állapotban vagynak; el hagyjátok magatokat titkos Tsábítók által szédítetteti: úgy mi kéntelenek leszünk, által - venni magunkat a' *Rajrán*; titeket a' dühös Ellenségnek hagyni, 's el-vinni tölletek mind azt, kiméllés nélkül, a' mit találhatna az Ellenség. maga táplálására. “

A' *Brüsszeli*, és ennek Megyéjébéli Nemesektől, Papoktól, Klafstromoktól, és privilegiáltt Személyektől, öt millió livra adót kívánt a' már esmeretes nevű *Laurent* Frantzia Kommisszárius, melly summából, két millió, öt száz ezer liver esett különösen a' Papságra. Ezen 2,500,000 livert tartozik a' *Brüsszeli* Magisztrátus, különösen e' végre készítendő papiros-pénzekben elő-

állítani, mellyeknek fundusául fognak szolgálni a' papi jószágok, még pedig olly formán, hogy a' ki, illetén papíros-pénzeket kész pénzül el-vejénd: leg-első jussa lessz annak, az egy hónap alatt árrúba bortsátandó p. jószágokból való vásárláshoz. Ebbéli akarátja *Laurent* Kommisszariusznak, Július' 16-dikán tétetett közönségessé; nem-különben, következő értelmű rendelése is: hogy a' leg-nagyobb részént el-távozott Nemeseknek, és Papoknak, valakik pénzzel tartoznak: le-fizessék ezen adósságjokat, a' Város' Kintstartója' *van Roy*' kezébe: mert különben úgy fognak tartatni és büntettetni, mint Ellen-ségei a' Frantzia Nemzetnek.

Landrecie Várának, Júl. 16-dikán lett vissza-vétele után mindjárt *Quesnoi* Várát fogták körül a' Frantziák.

A' *Zweybrücken*i Hertzegségnek *Cuffel* nevű Városából, ki-parantsoltak a' Frantziák Júl. 26-dikán minden Lakosokat — mintegy 500 Familiákat — 's annakután az egész Várost el-égették — a' mint ők mondják: a' Fran. Közöns. Társaságnak el-árulásáért, és hamis papíros-pénz-tsinálásért.

A' *Rajna-mellyékének* meg-óltalmazása éránt, szoros parantsolatot küldött a' *Prussziai* Király, *Möllendorf* Vezérjének; egyfzersmind 25 ezer Embert rendelt segítségére, 's el-végezte magában, hogy Sere-

gében, személyes meg-jelenése által is gerjessze a' vitézi bátorság' tüztét. — Így írta ezeket, Júl. 25-dikén egygy *Oppenheimi* Levél, mellyből azt is olvassuk, hogy a' *Rajna*-vidéki Frantzia Sereg' Vezérjét, *Ferrand* Generálist, *Mayer* nevezetű váltotta-fel, a' ki ennekelötte, a' most *Belgyiomban* lévő Frantzia Seregnél szolgált.

Mannheim eleibe, hat ezer Frantzia-ság tolakodott Júl. 31-dikén: de húsz ágyú-lövéseinknél nem várt-meg többet: hanem dél tájban vissza vontta magát. Ezen alkalmatossággal sebbé estek: *Erdélyi* határ-örző Kapitány *Kenessey*; 's Fő Hadnagy *Dónáth* Urak.

Albert Hertzeg, újra nyóltz ezer embert küldött segítségül, a' *Hohenlohei* örökös Hertzeg' vezérlése alatt lévő Prusszus Sereg - osztályhoz, és így már 18 ezerig való Ts. Kir. Katonaság egyesítette magát ezen Prusszus Sereg - osztállyal, melly *Eisbachig* nyomúlt elő: valamint más osztálya a' Prusszus Seregnek, *Kircheim* Poland felé.

Lattich Városa eránt, 3-dik Augusztusiak a' leg újjabb Tudósítások, mellyeket össze-véven az előbbeniekkal, oda megy ki a' summájok: hogy Júl. 27-dikétől fogva szakadatlanul tartanak a' Frantziák, és a' Ts. Kir. Vitézek között, különböző mértékben a' tusakodások. A' miéink, bírták még az említett napon a' külső Városokból azt

a' részt, mellynek neve: a' Carthauszer Szerzetesekről; Carthause (Chartreuse); hanem több részeiben Lüttichnek Frantziák voltak, kikkel a' lakosok is egyesítették magokat.

A' *Londoni* Udvar, valamint *Bétsbe*, *Spencer* Ministert: úgy *Berlinbe* *Paget* Urat küldötte, rendkívülvaló Követül. Ezen küldéseknek okait, nem teszik ugyan ki, egész meg-határozással a' *Londoni* Ujságok; hanem annyit írnak felőlök, hogy igen nyomosok azok. Említik továbbá, hogy *Nagy - Britannia'* némely Frigyesseinek tzellyokról, kétségeskedésbe hozattatott a' *Londoni* Ministérium az által: mivel közönséges hírből értette, hogy a' *Chelmi*, *Lubluni*, *Sendomiri*, 's *Krakkói* — négy Lengyel Palatinátusoknak; és *Baváriának* az *Ausztriai* Birodalomhoz való eszközlésével bízatták volna meg ő Ts. Kir. Felségét az *Orosz* Tsálfárné, 's a' *Prussziai* Király, — *Belgyiom* helyett, mellynek Lakosai, soha se vettek különben is, tehetségek fzerént való részt, a' magok tulajdon általmazásában.

Londonban, Júliusnak 29-dikén meggyúladt fzerentsétlenségéből, a' *Tamesis*-vize' partján voltí Salétrom - tár, 's mint-hogy másféle több magazinomok is voltak körülötte: olly szörnyü tűz támadt, hogy — egy közelébb érkezett *Londoni* Kurirnak bizonyítása fzerént, ezer régi házak lettek lángok' prédáivá.

Tegnaptól fogva, tele Béts azzal a' hírrel, hogy Robespierre nints többé,